

UNNIM: PER FI S'HA ACABAT EL ERE ...TREIEM CONCLUSIONS

Estem encantats que el banc hagi donat per tancat l'ERO a UNNIM. Un procés rocambolesc i que mai hem acabat d'entendre, però que cal analitzar pel que realment ha representat.

Desgraciadament **CGT no ha estat, per imperatiu legal, però també per imposició de les organitzacions implicades.** No ens toca valorar ara qui no ha volgut que fóssim a la comissió de seguiment, ni abans ni després una vegada "convertits" en plantilla BBVA.

Farem la valoració amb les dades que, amb el nostre propi esforç hem anat recopilant (potser algun petit error d'alguna xifra), però que sí són clarament orientatives sobre perquè ha servit aquest procés i les seves tensions personals i col·lectives.

Referent al personal afectat fora de Catalunya, gairebé la totalitat no ha repercutit en desplaçament geogràfic o aquest ha estat inferior a 25 Km Només es registren 2 desplaçaments a distància de 30 a 60km i 3 de 60 a 80 km.

Pel que fa a Catalunya :

Distingirem dos "fases" que pensem psicològicament són diferenciables: **la primera en la qual es publiquen vacants amb compte-gotes** i sense saber ni quan, ni quantes, ni per on es tornarien a publicar les següents. Veritable partida de pòquer, on no estava clar que era millor, si aguantar la mà a l'espera de la carta adequada, o abandonar la partida abans de perdre-ho tot. Finalitza amb la publicació de les places de "Repesca" a cobrir **SI o SI.**

Hem efectuat el tall d'aquest procés a data d'ingrés 26/03/2007, (últim afectat per la "repesca" de manera voluntària) si bé l'afectació forçosa té el seu tall a data d'ingrés 18/06/2007. Evidentment és una dada arbitrària, ja que ens és impossible saber quants empleats o empleades amb més antiguitat, van agafar una plaça dins d'aquest període.

Seguint aquesta hipòtesi, el període indicat va afectar 97 treballadors: Prenem primer els que no van ser afectats per la tanda obligatòria de "repesca" : 14 persones, que provenien de Departaments Centrals, segueixen en Dpt. Centrals, sense poder valorar si això implica canvi d'edifici i per tant desplaçament; 19 persones no s'han mogut de la plaça on estaven i 21 ha estat traslladats:

Fins 30 kms	4
De 30 a 60 kms	8
De 60 a 100 Kms	3
De 100 a 130 Kms	1
De 130 a 160 Kms	2
Más de 300 Kms.	1
A UGR`s	2

Vegem que va passar al produir-se la tanda de "repesca":

Dels que van optar per demanar "voluntàriament" una plaça (14) : 4 no són a

la plaça a la qual en teoria anaven destinats. Dels "agraciats", per un trasllat forçós (29), 10 no estan al banc, altres 7 no estan tampoc en l'oficina on havien d'anar a cobrir aquella plaça "incubible" i inevitable. De fet alguns d'ells ni van aparèixer per l'oficina i van ser destinat de manera immediata a on encara avui en dia estan. Altres ja han canviat un parell de vegades de destinació. Què ha passat amb la maleïda plaça que s'havia de cobrir com fos i que, al final ha implicat abandonaments de l'empresa i desplaçaments en la majoria de casos de més de 100 KM? Qui ha cobert aquestes places ofertes i no cobertes?

Els trasllats de la Repesca, quant a distància han estat: Fins a 30 Km = 1, de 30 a 60 km = 1, de 60 a 100 km = 5, de 100 a 130 = 12, 130 A160 = 8 i de 160 a200 km = 5 persones.

No ho enteníem a l'inici de l'ERO, no ho entenem en el seu moment al produir-se la mecànica d'assignació de places i no ho entendrem mai a la vida. Serà manca de perspectiva pel fet de no estar en la comissió de seguiment? **Atès que cap de les organitzacions implicades que sí que han estat ha comentat res al respecte.** Serà falta d'experiència perquè que no signem EROS

en empreses amb beneficis al temps que d'altres fins i tot ho practiquen a nivell intern?

Un cop efectuada l'execució pública, el càstig exemplar, perquè tots recordin que hi ha un ERO i no val a badar, es "suavitza" el procés.

El personal ja està adoctrinat i tot serà meravellósament voluntari, tots al "Apuntate"

A partir de l'antiguitat de tall, abans esmentada, tenim:

103 companys provinents de Dep.Centrals, segueixen en Dept centrals, (encara que alguns amb canvi d'edifici). 64 persones no han canviat de lloc de treball. 13 treballadors han anat a UGR. Els Traslats han estat:

Menys de 30 Kms	79
Entre 30 y 60 Kms.	21
Entre 60 y 100 Kms.	10
Entre 100 y 130 Kms.	2
Entre 130 y 160 Kms.	1
Entre 160 y 200 Kms.	1

Tots aquets moviments sense poder dir que els trasllats efectuats, han sigut per afectació de l'ERO.

De fet hi ha un bon nombre de personal que ha tingut més d'un moviment des de l'inici del procés fins a la seva finalització.

Veritablement creiem que aquesta fase era totalment innecessària, i que hi ha uns "damnificats", desterrats de manera totalment evitable i en molts casos totalment desaprofitats, ja que tenien molt bones referències a la seva zona. ¿Llàstima que eren massa joves? Ara han de gastar les seves energies a la carretera.

Conclusió: UNNIM rescatat amb diners Públic i comprat per BBVA per 1 € amb una salvaguarda important davant pèrdues (amb diners públics). Va poder fer-se pitjor, però no es va complir, ni de lluny, la proposta unitària de la seva Representació sindical que "va treure molt de pit", però amb molt poca força perquè es van retirar les mobilitzacions previstes i aprovades per la plantilla afectada.

Es va optar per l'Acord possible que comporta portava destrucció d'ocupació, la majoria "voluntari" però "entre la espasa i la pared": destrucció.

Mentre BBVA presenta bons resultats i la massa salarial presenta una bona part d'Extra-Conveni, el Banc s'ha quedat amb la quota de mercat procedent d'UNNIM, però no amb tota la seva plantilla, com hauria d'haver estat la prioritat real, no teòrica.

L'haver mantingut l'ERO obert ha significat un esporugüiment a tota la plantilla afectada i s'ha demostrat que els seus trasllats i ubicacions no han estat gens negociats en comissió, sinó imposats unilateralment per BBVA, sense que hi hagi hagut, ni de lluny, criteris de necessitat empresarial real, sinó més aviat simple imposició i una consideració continuada que "podia haver estat pitjor", perquè tota l'actual plantilla BBVA no ho perdi de vista. Flac servei sindical, en un procés que ha debilitat al col·lectiu.

Resulta fonamental que construïm un nou espai col·lectiu, tenint clar que, l'ocupació i les seves condicions han de ser, no només un discurs, sinó realment el primer a salvar per qualsevol intervenció sindical. A la CGT treballem per això.

Julio de 2014

